

Urc din adâncuri
 Și noaptea îmi coboară pe umeri
 dezbrăcîndu-mă înfiorată
 Urc spre lumina de sus
 Acolo să ajung, de unde se vede
 totul
 Acolo, unde bat toate vînturile
 arzînd, pustiind firea,
 răscolind neghioaba obișnuință
 și fiecare pefec al simfiriei.

Mîngiere de taină a viselor mele
 vinul meu neîndoit
 pîinea mea cea de toate zilele
 iubita mea!
 Ți-aduci aminte de mine
 cu forfoța nebună a cîrciumii
 și lacrimile mele
 Ce nu pot ajunge pînă la tine?
 Fișia de lumină ce vine din galaxii
 Mingițe chipul tău
 Mînjit cu tuș

Ți-aduci aminte de mine?
 De știre vreau să-ți dau
 Cu un minut înainte de-a muri
 Și jertfa mea de-o înfelegi
 De-a pururi umbra mea te va însoți.

O față neîntreagă la minte
 nebună ca păsările
 S-a furișat în zdrențele mele
 dînd nopții poartă spre cerul gol
 O față
 nebună ca păsările
 neîntreagă la minte
 S-a topit în răsăritul începutului.
 Aruncă doamne pămînt peste mine
 și vino și tu!

Ți-aduci aminte de mine?
 V-adeuceți aminte de mine?
 Cel care a murit dinții
 Și cel care nu a fost
 niciodată viu
 au operat
 ceva

Care a început să miște
 fără lumină
 fără să se lege la ochi;
 era un pui de adevăr
 slut
 pe care-l luase cineva
 cu împrumut
 de fapt nu era un bărbat
 ci o femeie
 care opera
 năucind o idee

Trip
 Trip, tricelep
 Flip
 Turalapotip
 în sfîrșit, în sfîrșit, în sfîrșit
 Totul e trip
 Trip, trip, trip, trip
 Acesta e cîntecul Trip
 pustiul negru și alb
 motivele în gri
 Ceasurile lui Dall
 Simfonie în Sil, bal, mol, major
 Trip, trip
 Tricelepsa lip
 Caută, ascultă

TOMA

Viermișorii cîntă
 Moartea seceră lanul pur
 Acesta e cîntecul vieții
 Trip, trip, trip, trip
 Toma s-a sinucis
 Răul n-are limită
 Nu mai sunt pereți
 Orașul se scufundă încet
 Trip, trip, tricelepsa trip
 Toma s-a sinucis
 Sint sigur — trip — că voi fi mai ușor
 și slobod, trip, trip, trip
 Auziți, oameni, auziți
 aici
 căpcăuni, romancieri, pisici
 oameni înalți și oameni mici
 Auziți, oameni auziți
 aici
 Viermișorii urcă, viermișorii cîntă
 trip, trip —
 Acesta e cîntecul, cîntecul vieții
 trip, trip
 Se aude încet, seceră lanul pur
 trip, trip
 trip, trip
 M-am dus.

A ruginit dragostea noastră
 animată de pleoape
 Speriată
 A ruginit dragostea noastră
 lacrimi cad din ochi închiși
 Și se strîng cumînți în palmă.

Ca-nîr-un vis
 fermecat am prins
 în căușul palmei mele
 lumină din stele

Ce idee minunată ar fi
 Să nu avem nici o ieșire
 norii călători să acopere
 cu bezna lor ceasurile
 Să-mi ție singur pînza vieții
 Ca finărul păianjen
 Din trupul lui.

față pădurea și omul
 unde mi-a încărunțit
 gîndul ascuns
 față scaunul și zeul pădurii
 care
 se piaptăna

față întreaga suprafață
 care
 capătă sens
 față sferei din corul pămîntului
 față psalmii înfruntînd tainele naturii
 și jocul luminii
 față începutul (Doamne
 ți s-a făcut milă de mine
 pentru cît timp?)
 față laptele naturii
 față mierea pămîntului
 față metcii tulburînd pacea lumii
 cu viteze nebune
 față spiritul machiat în clown
 pîtit în subsoferi
 față mortii zîmbind fericiți!

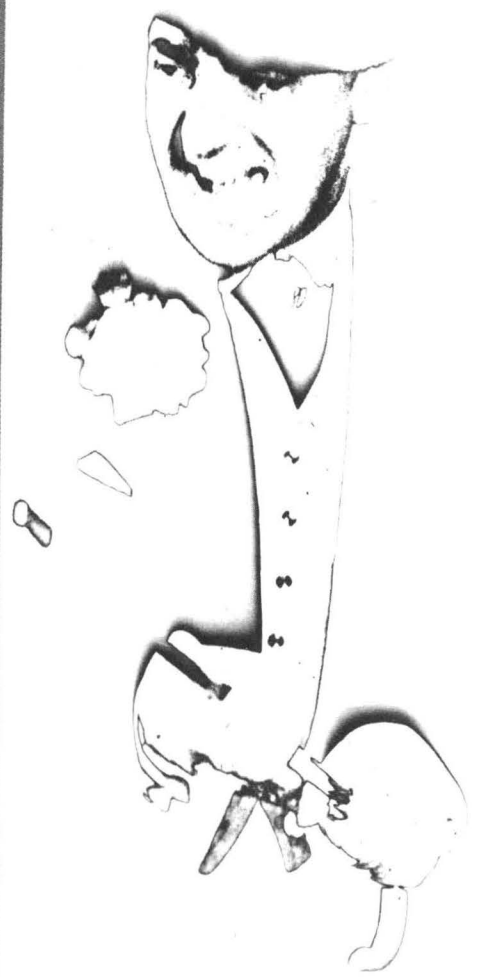

foto: ion miclea

Scîncesc din zori
 de cînd fac ochi
 de dimineață
 Scîncesc ca o paiață
 din piață
 Scîncet de om nebun
 scîncet strîjit
 pe plîta minciunii
 pleznind de ambiții
 Scîncet pe furis
 Scîncet turbat
 Scîncet de copil monstru
 Scîncet de babă nebună
 Urlînd în fața scării
 Ce coboară spre iad
 Să i se facă loc
 măcar pînă la primăvară
 că nu poate sta afară
 Babii i-e dor de arsură
 de cîntece de pahar
 de pilitură
 de un drac de bărbat
 fără hajat
 Scîncește baba
 bubuind constelații
 Unde s-or fi ascuns bărbaii
 Poate în circume de țară
 în acele crame reci
 Unde bel și nu te îneci
 Mă aude baba scîncînd
 Scîncet odios
 de tiritură
 ajunsă la bordură
 și mă te băutura